

Kaszap István gondolataiból

„Szeretek Istenre gondolni”

Kaszap István istenszeretetéről tanúskodik ártatlansága. Soha életében halálos bűnt nem követett el. Akik ismerték, utolsó éveiben egyetlen szándékos bocsánatos bűnt sem tapasztaltak nála. és igen valószínű, hogy teljesen szándékos és egészen tudatos bocsánatos bűnöket azelőtt sem követett el.

Istenszeretetéről tanúskodnak imái is. Az imádságot mindig nagyra becsülte, szorgalmasan végezte, és a nehézségek között is hűségesen kitartott benne,

„Szeretek Istenre gondolni – írja feljegyzéseiben. -Szomjúhozol? Ne elégedj meg földi üdítő étellel, itallal, vigasztalással hanem menj istenhez. Ő majd kielégít kegyelmének üdítő vizével, amely az élő vizek forrása.”

„Elmélkedjél gyakran Isten fölségéről, hogy tökéletesen szerethesd, imádhasd.”

„Ha tökéletes akarsz lenni, járj mindig isten jelenlétében, mindenben és mindenkiben Őt lásd. Benne gondolkodjál beszélj és cselekedjél.”

„Imádkozzál röviden, egyszerűen, bizalommal és önzetlenül. ”

„A vigasztalanságban imádkozz a Szentlélek hét ajándékáért.”

„Végre megtaláltam, amit már oly régen akartam tudni, amit már oly régóta fürkésztem, de rájönni eddig nem tudtam. Mi is az, amiért egyedül érdemes imádkozni, amit szüntelenül kérni, amiért könyörögni keli mert minden más lelki szükséglet benne foglaltatik?! A kegyelem, tudniillik annak a kegyelme, hogy Isten kegyelmét mindig felismerjük, ellene ne álljunk, hanem kövessük és bízunk rá magunkat, hogy így az kedvére alakíthassa lelkünket (a természetre építve), szentté és Isten előtt legkedvesebbé. Ezt mondja Kempis Tamás is: »Kívánd és kérd szüntelen, hogy benned Isten akarata teljesejék.«”

„Világosíts meg engem, Isten, hogy soha többé el ne álljam kegyelmeid útját!” „Nyisd meg szememet, önts erőt imáimba, akaratomba... Ó, Jézus, segíts!”

Kaszap István az Oltáriszentségről

„Mily fölséges az Oltáriszentség!”

Kaszap István egész lelkét áthatotta az Oltáriszentség-be vetett élő hit és áhítat. Már mint diák is szívesen végzett hosszabb szentséglátogatásokat. Az Oltáriszentség iránt érzett áhítat mindjobban növekedett benne, s végül egész lelkét átható, mélységes és lángoló szeretetté vált. A kórházban egy teljes órát töltött a szentáldozás után a hálaadásban, s ezalatt oly elmerült volt az imában, hogy nem zavarta őt semmi, ami körülötte történt. Amint pedig jobban lett, s megtehetette, eljárt a kórház kápolnájába szentmisére. Amikor közel érezte halálát, bevallotta, hogy egész életéből azt fájjalja legjobban, hogy azelőtt nem volt napi áldozó.

„Ha elmegy Isten háza előtt, ha sietős is utad, nézz be és üdvözlöld a te Uradat, Istenedet”

„Valaki imádkozik érttem és helyettem és velem, valaki él, szeret és vár engem a tabernákulumban.”

„Mily fölséges az Oltáriszentség! Onnan árad ki minden erő. buzgóság, önfeláldozás, vértanúság. Szeresd, imádd és tanulmányozd, hogy mint a szenteknek, neked is mindened legyen!”

Tervet készít az áldozás után való hálaadásra:

1. Imádás csöndben és imákkal
2. Hálaadás az emberiségnek adott összes jótéteményekért, részletesen.
3. Engesztelés az Őt ért sérelmekért, életünk felajánlásával.
4. Könyörgés. Mint Királytól a Szentatya, a püspöki kar, az egyházi és világi előljárók, hazánk ügyeinek támogatását kérem. Mint Prófétával megbeszélem a hitoktatást, a külföldi és belföldi missziókat. Mint Főpaphoz a lelkekért könyörgök. Anyáknak termékenységet, gyermekeknek ártatlanságot kérek. Az ifjúság állja ki a kísértés tűzpróbáját! Jézus Szent Szívének ajánlom a keresztény családokat, a gyermeknevelés ügyét, a betegeket és a haldoklókat. Könyörgök a megholtakért, bűnösökért, pogányokért, eretnekekért, szakadárokért, egyletekért kongregációkért Jézus Társaságáért. Hivatásokért kell kérni az Aratás Urát. A tapasztalás igazolja az elvet: Kérd naponként, és megkapod.